

OCENA

**startu reprezentacji Polski
w wioślarstwie
w Akademickich Mistrzostwach Świata
w Gravelines (Francja)
12-14.09.2014**

Polski Związek Towarzystw Wioślarskich

OCENA

**startu reprezentacji Polski
w wioślarstwie
w Akademickich Mistrzostwach Świata**

12 – 14 września 2014 roku

**Gravelines
(Francja)**

I. WSTĘP

Tegoroczne Akademickie Mistrzostwa Świata zostały rozegrane we francuskiej miejscowości Gravelines nieopodal Dunkierki w dniach 12-14 września.

W Mistrzostwach wzięło udział 336 zawodniczek i zawodników (93 zawodniczki i 243 zawodników) w 135 osadach reprezentujących 33 państwa ze wszystkich kontynentów.

Rozegrano 13 konkurencji z następującym podziałem.

Najwięcej osad zgłoszono w konkurencjach:

Lp.	Konkurencja	Symbol	Ilość startujących
1	Jedynka wagi lekkiej mężczyzn	LM1x	18
2	Dwójka podwójna wagi lekkiej mężczyzn	LM2x	14
3-4	Jedynka mężczyzn Dwójka podwójna wagi lekkiej kobiet	M1x LW2x	12
5	Jedynka kobiet	W1x	11
6-8	Jedynka wagi lekkiej kobiet Czwórka bez sterniczki kobiet Dwójka podwójna mężczyzn	LW1x W4- M2x	10
9-10	Czwórka bez sternika mężczyzn Ósemka mężczyzn	M4- M8+	9
11-12	Czwórka bez sternika wagi lekkiej mężczyzn Dwójka bez sternika mężczyzn	LM4- M2-	8
13	Dwójka podwójna kobiet	W2x	4

Najwięcej osad do Akademickich Mistrzostw Świata w Gravelines zgłosiła Polska. Na 13 rozgrywanych konkurencji Polska nie wystawiła jedynie męskiej dwójki bez sternika.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW WG ILOŚCI ZGŁOSZONYCH OSAD

OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Polska	12
2	Włochy	11
3	Holandia	10
4	Wielka Brytania	9
5-7	Czechy, Francja, Kanada	7
8-10	Irlandia, Rosja, Węgry	6
11-13	Finlandia, Niemcy, Norwegia	5
14	Australia	4
15-18	Austria, Malezja, Słowacja, Szwajcaria	3
19-26	Belgia, Brazylia, Estonia, Korea Płd, Meksyk, Nowa Zelandia, RPA, Szwecja	2
27-33	Białoruś, Chiny, Hiszpania, Maroko, Monako, Portugalia, Sri Lanka	1

KOBIECY

Lp.	Kraj	Ilość osad
1	Polska	5
2-3	Czechy, Włochy	4
4-9	Francja, Holandia, Irlandia, Kanada, Niemcy, Wielka Brytania	3
10-13	Australia, Finlandia, Norwegia, Rosja	2
14-21	Białoruś, Brazylia, Meksyk, Nowa Zelandia, RPA, Szwajcaria, Szwecja, Węgry	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość osad
1-3	Holandia, Polska , Włochy	7
4	Wielka Brytania	6
5	Węgry	5
6-8	Francja, Kanada, Rosja	4
9-15	Austria, Czechy, Finlandia, Irlandia, Malezja, Norwegia, Słowacja	3
16-21	Australia, Belgia, Estonia, Korea Płd, Niemcy, Szwajcaria	2
22-32	Brazylia, Chiny, Hiszpania, Maroko, Meksyk, Monako, Nowa Zelandia, Portugalia, RPA, Sri Lanka, Szwecja	1

Polska również miała najliczniejszą reprezentację z 33 zawodniczkami i zawodnikami.

KOLEJNOŚĆ PAŃSTW WG ILOŚCI ZGŁOSZONYCH ZAWODNIKÓW

OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość zawodników
1	Polska	33
2	Holandia	30
3	Wielka Brytania	28
4	Kanada	26
5	Włochy	24
6	Francja	22
7	Czechy	18
8-10	Norwegia, Rosja, Węgry	17
11	Szwajcaria	13
12-13	Irlandia, Finlandia	11
14	Niemcy	10
15	Australia	6
16	Malezja	5
17-22	Austria, Chiny, Estonia, RPA, Słowacja, Sri Lanka	4
23-28	Belgia, Brazylia, Korea Płd, Meksyk, Nowa Zelandia, Szwecja	3
29	Białoruś	2
30-33	Hiszpania, Maroko, Monako, Portugalia	1

KOBIETY

Lp.	Kraj	Ilość zawodniczek
1	Polska	10
2-3	Czechy, Włochy	8
4-8	Holandia, Irlandia, Kanada, Niemcy, Wielka Brytania	7
9	Francja	6
10	Norwegia	5
11-12	Australia, Finlandia	3
10-13	Białoruś, Meksyk, Rosja, RPA, Szwajcaria, Węgry	2
14-21	Brazylia, Nowa Zelandia, , Szwecja	1

MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość zawodników
1-2	Holandia, Polska	23
3	Wielka Brytania	21
4	Kanada	19
5-6	Francja, Włochy	16
7-8	Rosja, Węgry	15
9	Norwegia	12
10	Szwajcaria	11
11	Czechy	10
12	Finlandia	8
13	Malezja	5
14-19	Austria, Chiny, Estonia, Irlandia, Słowacja, Sri Lanka	4
20-23	Australia, Belgia, Korea Płd., Niemcy	3
24-27	Brazylia, Nowa Zelandia, RPA, Szwecja	2
28-32	Hiszpania, Maroko, Meksyk, Monako, Portugalia	1

Najwięcej medali zdobyli zawodnicy Wielkiej Brytanii przed Polską. Ogólnie ponad $\frac{1}{3}$ uczestniczących w mistrzostwach państw zdobywała medale.

Lp.	Kraj	Ilość medali
1	Wielka Brytania	8
2	Polska	6
3	Francja	5
4	Węgry	4
5-7	Czechy, Niemcy, Włochy	3
8	Kanada	2
9-13	Australia, Białoruś, Holandia, Meksyk, RPA	1

W klasyfikacji medalowej również na czele znalazła się Wielka Brytania, przed Polską. Obie reprezentacje zdobyły ponad $\frac{1}{3}$ wszystkich medali. W konkurencjach kobiet na czele klasyfikacji medalowej znalazła się Wielka Brytania, a wśród mężczyzn niespodziewanie reprezentacja Węgier. We wszystkich klasyfikacjach na pozycjach wicelidera znajduje się nasza reprezentacja.

KLASYFIKACJA MEDALOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Złote - srebrne - brązowe
1	Wielka Brytania	4 – 1 – 3
2	Polska	4 – 1 – 1
3	Węgry	2 – 2 – 0
4	Niemcy	2 – 0 – 1
5	Francja	1 – 2 – 2
6-7	Czechy, Włochy	0 – 2 – 1
8	Kanada	0 – 1 – 1
9-10	Białoruś, RPA	0 – 1 – 0
11-13	Australia, Holandia, Meksyk	0 – 0 – 1

KLASYFIKACJA MEDALOWA - KOBIECY

Lp.	Kraj	Złote - srebrne - brązowe
1	Wielka Brytania	2 – 1 – 0
2	Polska	2 – 0 – 1
3	Niemcy	1 – 0 – 1
4	Czechy	0 – 2 – 0
5	Francja	0 – 1 – 1
6	Białoruś	0 – 1 – 0
7-8	Australia, Meksyk	0 – 0 – 1

KLASYFIKACJA MEDALOWA - MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Złote - srebrne - brązowe
1	Węgry	2 – 2 – 0
2	Polska	2 – 1 – 0
3	Wielka Brytania	2 – 0 – 3
4	Francja	1 – 1 – 1
5	Niemcy	1 – 0 – 0
6	Włochy	0 – 2 – 1
7	Kanada	0 – 1 – 1
8	RPA	0 – 1 – 0
9-10	Czechy, Holandia	0 – 0 – 1

Właściwy potencjał poszczególnych reprezentacji obrazuje zawsze punktacja drużynowa, w której podobnie jak w klasyfikacji medalowej na czele tych mistrzostw znaleźli się Anglicy, tuż za nimi reprezentacja Polski, a na trzecim gospodarze – Francuzi. W konkurencjach kobiecych najlepszą okazała się nasza reprezentacja.

KLASYFIKACJA PUNKTOWA - OGÓŁEM

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Wielka Brytania	66
2	Polska	58
3	Francja	40
4	Włochy	36
5-6	Czechy, Niemcy	34
7-8	Holandia, Węgry	33
9	Kanada	24
10	Rosja	16
11	Finlandia	14
12	Meksyk	11
13	Szwajcaria	10
14	Irlandia	9
15-18	Australia, Białoruś, RPA, Słowacja	7
19	Estonia	6
20-21	Nowa Zelandia, Portugalia	4
22	Norwegia	3
23-24	Austria, Chiny	2
25-28	Belgia, Brazylia, Hiszpania, Malezja	1

KLASYFIKACJA PUNKTOWA - KOBIECY

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Polska	26
2	Wielka Brytania	25
3	Niemcy	20
4	Czechy	19
5	Francja	18
6	Holandia	9
7-8	Włochy, Finlandia	8
9-10	Australia, Białoruś	7
11-12	Meksyk, Irlandia	6
13-16	Kanada, Rosja, Szwajcaria, Nowa Zelandia	4

KLASYFIKACJA PUNKTOWA - MĘŻCZYŹNI

Lp.	Kraj	Ilość punktów
1	Wielka Brytania	41
2	Węgry	33
3	Polska	32
4	Włochy	28
5	Holandia	24
6	Francja	22
7	Kanada	20
8	Czechy	15
9	Niemcy	14
10	Rosja	12
11-12	RPA, Słowacja	7
13-15	Finlandia, Szwajcaria, Estonia	6
16	Meksyk	5
17	Portugalia	4
18-19	Irlandia, Norwegia	3
20-21	Austria, Chiny	2
22-25	Belgia, Brazylia, Hiszpania, Malezja	1

II. WARUNKI PODRÓŻY, POBYTU I ROZGRYWANIA AKADEMICKICH MISTRZOSTW ŚWIATA W GRAVELINES

Tor wioślarski, na którym rozgrywane były tegoroczne Akademickie Mistrzostwa Świata usytuowany jest na obrzeżu małego miasteczka Gravelines nieopodal Dunkierki nad kanałem La Manche. Zresztą tuż za sędziowską wieżą startową toru przebiega autostrada z Antwerpii i Ostendy do Eurotunelu pod kanałem na wyspy Wielkiej Brytanii. Tor został wykopany w 2009 roku z myślą o udostępnieniu go do treningów reprezentacjom wioślarskim i kajakowym przed Igrzyskami XXX Olimpiady w Londynie. Niestety tor znajduje się w terenie całkowicie odkrytym, bez żadnego osłaniającego go drzewostanu. Z ziemi, którą wybrano przy kopaniu toru usypano po jednej stronie wysoki przeciwwietrzny wał ochronny. Niestety przy często wiejących wiatrach z nad morza o zmieniającym się kierunku, ale też często po skosie wobec toru, staje się on nierówny dla rywalizujących wioślarzy na poszczególnych pasmach wody. W związku z czym często podejmowano w czasie regat decyzje o zmianie ustawienia osad w torze preferujących załogi lepsze. Jest to zgodne z zasadami Międzynarodowej Federacji Wioślarskiej FISA. Mistrzostwa rozegrano od piątku do niedzieli według schematu programowego:

Piątek – przedbiegi i repasaże w konkurencjach, gdzie zgłoszono więcej niż 12 osad

Sobota – repasaże i półfinały w konkurencjach, gdzie zgłoszono więcej niż 12 osad

Niedziela – Finały

W piątek po południu odbyło się uroczyste otwarcie w centrum Gravelines oparte o zabytkowe forty z czasów walk wojennych z Anglikami oraz Pierwszej Wojny Światowej. Po części oficjalnej zaprezentowano okolicznościowy pokaz charakteryzujący miejscowe tradycje. Obecnie miasteczko Gravelines znane jest we Francji głównie z czołowej w lidze francuskiej drużyny koszykarskiej.

Pogoda w trakcie trwania mistrzostw była słoneczna, choć ranki mgliste i dość rześkie. Wieczorami wiatr bardzo przybierał na sile. Temperatury południowe i popołudniowe w okolicach 18 °C.

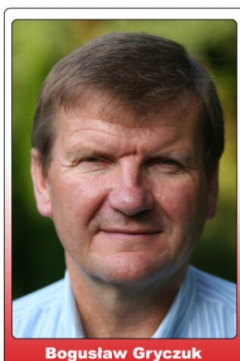
Polska reprezentacja po dziesięciodniowym zgrupowaniu w COS-OPO Wałcz we wtorek po obiedzie udała się autokarem w podróż do Francji. Po drodze w połowie drogi w niemieckiej miejscowości Bonneberg nieopodal Bielefeld zapewniono nocleg z kolacją i śniadaniem następnego dnia. Na miejsce do Francji reprezentacja dotarła w środę około godziny piętnastej. Ekipa zakwaterowana została w młodzieżowym hotelu w Dunkierce, niecałe 200 metrów od plaży. Śniadania zapewniono w hotelu, natomiast obiady i kolacje w formie cateringu na dużej sali w budynku kompleksu sportowego w centrum Gravelines. Pomiędzy hotelem i torem wioślarskim, które dzieliła odległość ok. 30 km, oraz niespełna dziesięciokilometrową odległość pomiędzy torem i miejscem spożywania posiłków zawodnicy podróżowali autokarem, który przywiózł reprezentację z Polski lub wahadłowo kursującymi autokarami, zapewnianymi przez organizatorów według osobnego rozkładu czasowego.

Na torze regatowym w trakcie całego pobytu nasza reprezentacja miała rozstawiony własny namiot przywieziony z kraju z pełnym wyposażeniem w krzesła, stół, karimaty do wypoczynku dla zawodników, tablice informacyjne, agregat prądotwórczy oraz cały zestaw do przygotowywania gorących napojów – herbaty i kawy. Dla trenerów zapewniono rowery przywiezione z Polski do obserwacji przebiegu rywalizacji i prowadzenia treningu z brzegu.

Bezpośrednio po zakończeniu finałów i spakowaniu sprzętu reprezentacja ruszyła autokarem już bezpośrednio w drogę powrotną do kraju.

III. OCENA STARTU POLSKICH OSAD

KIEROWNICTWO EKIPY

Bogusław Gryczuk

Kierownik

Ireneusz Czerniec

Lekarz

Wojciech Pietraszkiewicz

Fizjoterapeuta

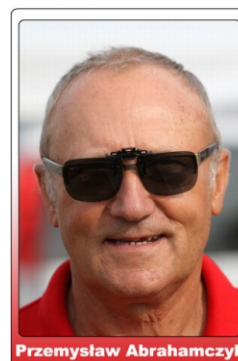
Patryk Majewski

Trener kobiet

Wojciech Jankowski

Trener wioseł
długich mężczyzn

Przemysław Abrahamczyk

Trener wagi lekkiej
kobiet

Piotr Bułński

Trener
wagi lekkiej mężczyzn

Przemysław Konecki

Trener wioseł
krótkich mężczyzn

I. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKIEJ KOBIEC LW2x

Nazwisko i imię	Klub
Kowalska Monika	BKW Bydgoszcz
Mikołajczak Martyna	RTW Lotto Bydgoscia

Trenerzy klubowi:

Andrzej Skowroński – BKW Bydgoszcz
Michał Kozłowski – RTW Lotto Bydgoscia

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Abrahamczyk

Zadanie wynikowe: do VI miejsca
Ostateczny wynik: złoty medal

Do konkurencji zgłoszono 12 dwójek. Rozegrano dwa przedbiegi, z których zwycięzcy awansowali bezpośrednio do finału A, a następnie dwa repasaże skąd po dwie pierwsze dwójki uzupełniły sześćosadową stawkę finałową. Polskę w tej konkurencji reprezentowały zawodniczki będące w bezpośrednim zapleczu pierwszej reprezentacyjnej osady w tej konkurencji. M. Kowalska reprezentowała nasz kraj w trzech ostatnich Młodzieżowych Mistrzostwach Świata i jest tegoroczną Młodzieżową Mistrzynią Polski w jedyńce i dwójce wagi lekkiej, natomiast M. Mikołajczak nie ma wprawdzie doświadczenia reprezentacyjnego, ale jest naszą nadzieją w wadze lekkiej kobiet. Posiada świetne warunki fizyczne, naturalną wagę zgodnie z limitem i jest Mistrzynią Polski Seniorek w jedyńce wagi lekkiej.

Nasza osada w tej konkurencji wystartowała w Gravelines dwukrotnie; w przedbiegu i w finale i dwukrotnie wygrała, prowadząc od startu do mety. Tak się złożyło, że zarówno w przedbiegu jak i w finale niemalże rywalizowały ze sobą te same państwa. Jedynie w finale Australię z przedbiegu zastąpiły Brytyjki, które ostatecznie zdobyły srebrne medale. Można stwierdzić, że Polki zaprezentowały równą formę, gdyż na tle dwójki z Meksyku, z którą nasze zawodniczki spotkały się w bezpośredniej walce w przedbiegu i w finale, a które zdobyły brązowy medal ze stratą do naszej osady 8,58 sek. w przedbiegu ta różnica wynosiła 6,17 sek.

W finale Angielki atakowały prowadzące Polki na całej długości toru, a różnica pomiędzy nimi czyli dwoma pierwszymi osadami wynosiła kolejno 1,51 – 1,39 – 2,53 – 1,06 sek. na poszczególnych punktach kontrolnego pomiaru czasu co 500m.

Był to bardzo dobry start naszej osady. Widać było, że zawodniczki stanowią zespół, były skoncentrowane i dobrze przygotowane.

II. DWÓJKA PODWÓJNA Kobiet W2x

Nazwisko i imię
Springwald Maria
Kobus Agnieszka

Klub
AZS AWF Kraków
AZS AWF Warszawa

Trenerzy klubowi:

Iwona Wójcik-Pietruszka – AZS AWF Kraków
Adam Skwarski – AZS AWF Warszawa

Trener prowadzący w reprezentacji:

Patryk Majewski

Zadanie wynikowe: do VI miejsca

Ostateczny wynik: złoty medal

Do tej konkurencji początkowo zgłoszonych było siedem dwójek, jednak na mistrzostwa przyjechały tylko cztery. Rozegrano więc najpierw w sobotę wyścig o kolejność rozstawienia na poszczególnych pasmach wody, a w niedzielę w tym samym zestawieniu wyścig finałowy.

Polskę reprezentowały zawodniczki z obecnego składu pierwszej reprezentacyjnej czwórki podwójnej senierek, które w tym roku zdobyły w niej brązowy medal Mistrzostw Europy oraz ósme miejsce w Mistrzostwach Świata. Polki obydwa wyścigi wygrały w tych mistrzostwach bezapelacyjnie. W finale z przewagą 7,72 sek. nad drugą Białorusią i 18,86 sek. nad trzecimi Niemkami. Widać było, że przeciwniczki w tych mistrzostwach dla doświadczonych już Polek nie stanowiły żadnego zagrożenia, a każdy wyścig nasze zawodniczki prowadziły od startu do mety.

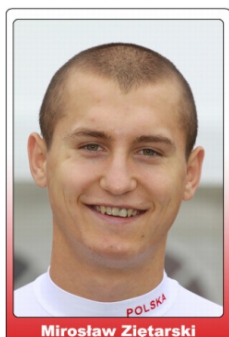
III. DWÓJKA PODWÓJNA MĘŻCZYZN M2x

Nazwisko i imię

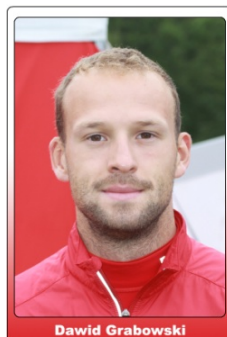
Ziętarski Mirosław
Grabowski Dawid

Klub

AZS UMK Energia Toruń
Poznania Poznań

Mirosław Ziętarski

Dawid Grabowski

Trenerzy klubowi:

Mariusz Szumański – AZS UMK Energia Toruń
Maciej Hoffmann – Poznania Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Konecki

Zadanie wynikowe:

do VI miejsca

Ostateczny wynik:

złoty medal

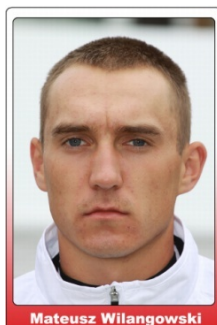
Do konkurencji zgłoszono 10 dwójek. Rozegrano dwa przedbiegi, z których po dwie pierwsze osady kwalifikowały się bezpośrednio do finału A, a następnie jeden repasaż. Z niego również dwie pierwsze załogi uzyskiwały awans do sześć-osadowego finału A i walki o medale. W naszej reprezentacji wystąpiło dwóch członków pierwszej reprezentacyjnej czwórki podwójnej, która dwa tygodnie wcześniej w Mistrzostwach Świata Seniorów w Amsterdamie dość pechowo nie weszła do finału, ulegając na finiszu półfinału o 0,34 sek. Ostatecznie zajęła tam czwarte miejsce w finale B w najbardziej wyrównanej chyba walce finałów.

W Akademickich Mistrzostwach Świata wystartowali dwa razy w przedbiegu i finale i obydwie te wyścigi pewnie wygrali. W obu podobnie jak dwie poprzednie polskie dwójki, prowadząc od startu do mety. W obu wyścigach na mecie na drugiej pozycji znaleźli się Włosi z identyczną niemal stratą kolejno: w przedbiegu 4,71 i w finale 4,57. Polacy zaprezentowali równą formę i pewne wygrane z przeciwnikami.

IV. CZWÓRKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN M4-

Nazwisko i imię	Klub
Rosolski Damian	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Wilangowski Mateusz	Wisła Grudziądz
Leszczyński Karol	AZS UMK Energia Toruń
Fuchs Robert	AZS UMK Energia Toruń

Trenerzy klubowi:

Piotr Basta – AZS AWF Gorzów Wlkp.
Krzysztof Zieliński – Wisła Grudziądz
Mariusz Szumański – AZS UMK Energia Toruń

Trener prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski

Zadanie wynikowe: do VI miejsca
Ostateczny wynik: złoty medal

Do tej konkurencji zgłoszono 9 czwórek, a więc system rozegrania jej był identyczny jak w przypadku dwójki podwójnej mężczyzn (M2x). W naszej osadzie wiosłowało dwóch zawodników pierwszej ósemki seniorów, która dwa tygodnie wcześniej zdobyła historyczny, bo pierwszy dla Polski w ósemce medal w Mistrzostwach Świata Seniorów w Amsterdamie, jeden zawodnik reprezentacyjnej czwórki bez sternika w Mistrzostwach Świata i jeden zawodnik z tegorocznej reprezentacyjnej ósemki w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata we włoskim Varese.

Również czwórka bez sternika, jak wszystkie poprzednio omawiane polskie osady, wystartowała dwukrotnie (w przedbiegu i w finale) i dwukrotnie wygrała, prowadząc od startu do mety. W przedbiegu na celowniku mety okazali się lepsi od drugich Anglików o 3,4 sek., a w finale 2,35 sek. od drugich Kanadyjczyków.

W obu wyścigach czwórka zaprezentowała dobrą, dynamiczną jazdę, ogromne zaangażowanie i wolę zwycięstwa pomimo, że mieli niewiele czasu na zgrupowaniu na wspólne objeżdżenie tego składu.

V. JEDYNKA MĘŻCZYZN M1x

Nazwisko i imię **Klub**
Wicenciak Adam KW04 Poznań

Trenerzy klubowi:

Mirosław Rewers – KW04 Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Konecki

Zadanie wynikowe: do VI miejsca
Ostateczny wynik: srebrny medal

Na starcie Akademickich Mistrzostw Świata stanęło 12 skifistów, a system rozegrania konkurencji był identyczny jak w przypadku dwójki podwójnej wagi lekkiej kobiet. Reprezentujący nas Adam Wicenciak to tegoroczny brązowy medalista Mistrzostw Polski Seniorów. W ubiegłym sezonie pływał na szlaku reprezentacyjnej czwórki podwójnej seniorów - wicemistrzów Europy. W tym roku nie zakwalifikował się do startu w Mistrzostwach Świata Seniorów, pływając w dwójce podwójnej. Podobnie jak poprzednie polskie załogi wystartował w Gravelines dwukrotnie. Wygrywając przedbieg zakwalifikował się bezpośrednio do finału, w którym stoczył twardą walkę z Węgrem, Anglikiem i Meksykaninem. Węgier - uczestnik Mistrzostw Świata Seniorów w Amsterdamie w dwójce podwójnej (XXI miejsce) wyraźnie w tej konkurencji dominował. W finale prowadził od startu do mety. Pokonał na mecie Wicenciaka pewnie o 4,67 sek. Dopiero czwarty był szósty skifista ubiegłorocznych Młodzieżowych Mistrzostw Świata w Linz i osiemnasty w tegorocznych Mistrzostwach Świata Seniorów - Carlos Cabrera z Meksyku.

Był to dobry start A. Wicenciaka w tych mistrzostwach, bo zdobył medal, choć pozostaje pewien niedosyt, gdyż w przedbiegu porównawczo uzyskał lepszy rezultat od Węgra, aż o 5 sekund i liczone, że stoczy z nim zwycięską walkę o złoto. Możliwe, że warunki wietrzne w torze przeszkodziły mu w realizacji tego zadania. Było pod wiatr, a Węgier w wyniku alokacji torów otrzymał nieco korzystniejszy.

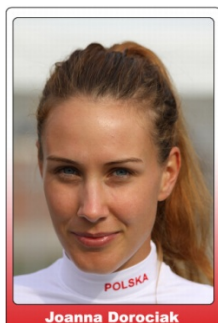
VI. JEDYNKA WAGI LEKKIEJ KOBIET LW1x

Nazwisko i imię

Dorociak Joanna

Klub

WTW Warszawa

Trener klubowy:

Danuta Kotwińska

Trener prowadzący w reprezentacji:

Przemysław Abrahamczyk

Zadanie wynikowe:

do VI miejsca

Ostateczny wynik:

brązowy medal

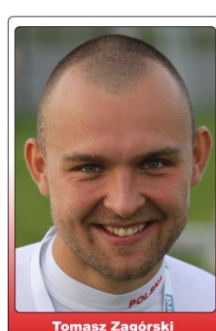
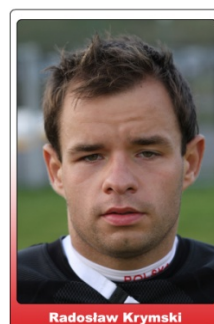
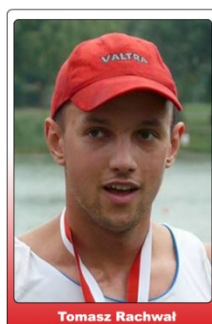
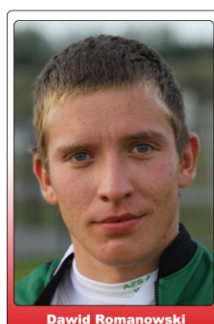
W Akademickich Mistrzostwach Świata wystartowało 10 skifistek wagi lekkiej, a więc system rozegrania konkurencji był identyczny jak w dwójkach podwójnych mężczyzn (M2x) i czwórkach bez sternika mężczyzn (M4-).

Polskę reprezentowała uczestniczka tegorocznych Mistrzostw Świata Seniorów w dwójce podwójnej, gdzie wspólnie z W. Deresz zajęły ósme miejsce. J. Dorociak również wystartowała w Gravelines dwukrotnie. Najpierw wygrała przedbieg z najlepszym rezultatem przedbiegów, a następnie była trzecia w finale. Niestety w finale panujące w torze warunki wietrzne były zdecydowanie dla niej za ciężkie. Zawodniczka jest jak na wagę lekką bardzo wysoka, ale i bardzo szczupła, nie posiadając przy tym odpowiedniej siły fizycznej. Jest bardzo szybka na starcie i przy warunkach sprzyjającego wiatru mogłaby sobie z przeciwniczkami poradzić. A tak wygrała Brytyjka z reprezentacyjnej młodzieżowej czwórki podwójnej wagi lekkiej Wielkiej Brytanii. Czwórki, która w ubiegłym roku zdobyła brązowy medal w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata. Druga w Gravelines była Francuzka z reprezentacyjnego debła wagi lekkiej senierek. Czwarta za Dorociak była Czeszka, która w ubiegłym roku w Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w Linzu zdobyła brązowy medal w debłu wagi otwartej, a w konkurencji debła wagi lekkiej startowała dwójka Dorociak - Kowalska, zajmując siódme miejsce.

Start J. Dorociak w Akademickich Mistrzostwach Świata należy ocenić pozytywnie, gdyż zakończyła go zdobyciem brązowego medalu, jednak pokazał on w ciężkich warunkach ile jeszcze czeka ją pracy, aby skutecznie walczyć wśród najlepszych na świecie senierek.

VII. ÓSEMKA MĘŻCZYZN M8+

Nazwisko i imię	Klub
Kowalczyk Rafał	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Romanowski Dawid	AZS AWF Gorzów Wlkp.
Rachwał Tomasz	Posnania Poznań
Krymski Radosław	AZS UMK Energia Toruń
Serwiak Rafał	AZS AWFIS Gdańsk
Kuczkowski Szymon	AZS UMK Energia Toruń
Zagórski Tomasz	AZS Szczecin
Salak Damian	PTW Płock
Ster. Martyna Karol	AZS Politechnika Wrocław

Trenerzy klubowi:

Piotr Basta – AZS AWF Gorzów Wlkp.
Maciej Hoffmann – Posnania Poznań
Mariusz Szumański – AZS UMK Energia Toruń
Piotr Buliński – AZS AWFIS Gdańsk
Piotr Kula – AZS Szczecin
Jacek Karolak – PTW Płock
Szymerowski Wojciech – AZS Politechnika Wrocław

Trener prowadzący w reprezentacji:

Wojciech Jankowski

Zadanie wynikowe: do VI miejsca
Ostateczny wynik: V miejsce

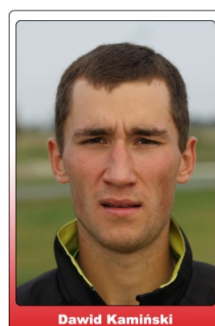
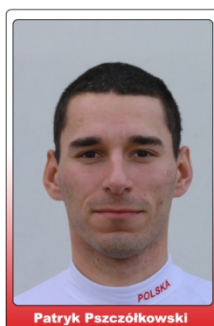
Do Akademickich Mistrzostw Świata zgłoszono dziewięć osad i system jej rozegrania był identyczny jak w poprzedniej konkurencji.

Polska ósemka została złożona na potrzeby tych mistrzostw z zawodników reprezentacyjnej ósemki młodzieżowej oraz zawodników wagi lekkiej. Po ośmiu dniach wspólnego wiosłowania na zgrupowaniu w przedbiegu osada przegrała zdecydowanie z równorzędnymi sobie załogami Francji i Kanady aż o 7,32 sek. Zajmując trzecie miejsce ósemka musiała szukać swoich szans awansu w repasażu. Choć w przedbiegach uzyskała dopiero trzeci czas z ósemek, które miały walczyć o dwa premiiowane awansem do finału A miejsca, to w repasażu ambitna postawa polskiej ósemki zaskoczyła nas trenerów, ale i przeciwników. Ucieczka po starcie pozostałym osadom i prowadzenie do mety oraz wygrana z drugimi na mecie Rosjanami o 1,46 sek. rozbudziło nadzieje zawodników na pozytywny wynik w finale. Niestety wspomniane bardzo ciężkie warunki przeciwwietrzne, a w dodatku „alokacja” torów w przypadku naszej osady, gdzie jej połowę stanowili zawodnicy wagi lekkiej skazywała ich z góry na jedno z miejsc w drugiej połowie finału A.

Zawodnicy po raz wtóry w tych mistrzostwach w tym finale pokazali ogromną wolę walki. Przegrali wprawdzie do brązowego medalu Kanadyjczyków 4,97 sek., ale wygrali drugi raz z Rosjanami (tym razem o 2,42 sek.), a do czwartych Holendrów zabrakło im 1,36 sek. Zważywszy na skład osobowy ósemki, sposób jej składania i warunki atmosferyczne piąte jej miejsce z walką o wyższe pozycje należy ocenić jako bardzo udane. Finał zdecydowanie wygrali specjaliści od wiosłowania w ósemkach - Anglicy o 3,31 sek. przed Francuzami i 7,47 sek. przed Kanadyjkami.

VIII. CZWÓRKA BEZ STERNIKA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN LM4-

Nazwisko i imię	Klub
Pszczółkowski Bartosz	AZS AWFIS Gdańsk
Pszczółkowski Patryk	AZS AWFIS Gdańsk
Kamiński Dawid	AZS AWFIS Gdańsk
Sobczak Adam	AZS AWFIS Gdańsk

Trener klubowy i w reprezentacji:

Piotr Buliński

Zadanie wynikowe: do VI miejsca

Ostateczny wynik: VI miejsce

Do tej konkurencji zgłoszono osiem osad. Rozegrano dwa przedbiegi, z których zwycięzcy bezpośrednio awansowali do finału A, a następnie jeden repasaż, z którego cztery pierwsze czwórki uzupełniały sześć-osadową finałową stawkę załóg walczących o medale. Ostatnie dwie czwórki rozegrały pomiędzy sobą walkę w finale B o zwycięstwo.

Polskę reprezentowała czwórka, która w tym roku była w finale Mistrzostw Europy Seniorów w Belgradzie. Ten sam skład czwórki walczył o start w Mistrzostwach Świata Seniorów, ale ostatecznie nie zdobył kwalifikacji.

Niestety załoga miała na początek bardzo słaby start w przedbiegu, w którym zajęła ostatnie czwarte miejsce z dopiero siódmym łącznym rezultatem obu wyścigów na osiem startujących czwórek. Lepszym był start w repasażu, w którym zajęli trzecie - premiowane awansem do finału A miejsce za Holendrami i Czechami, a przed Włochami. W związku z zajęciem w repasażach miejsca oraz wspomnianej alokacji torów spowodowanej nierównymi warunkami w torze trafili w finale na jeden z dwóch najgorszych pasm wody, choć na najgorszy w wyniku losowania trafili Włosi. Niestety wyścig finałowy w wykonaniu Polaków znowu był fatalny. Potwierdziła się prawda o braku siły fizycznej w tej osadzie. W warunkach przeciwnego wiatru osada praktycznie „nie istnieje”. Wprawdzie próbowali do półmetka walczyć ze stawką pozostałych osad, prowadząc wyścig po 500m i będąc na trzecim miejscu na półmetku. Jednak od tego momentu całkowicie stracili siły. Przegrali do przedostatnich poprzedzających ich Holendrów aż 17,75 sek. Pierwsze pięć czwórek na mecie zmieściło się w przedziale 3,72 sek., a wiosłujący na najgorszym teoretycznie torze Włosi zdobyli srebrny medal.

Niestety start tej osady w Akademickich Mistrzostwach Świata był dla wszystkich ogromnym zawodem. Osada, która miała jechać na Mistrzostwa Świata Seniorów tu w o wiele słabszej obsadzie tak bardzo odstawała od przeciwników.

IX. CZWÓRKA BEZ STERNICZKI Kobiet W4-

Nazwisko i imię

Styła Julia

Cylwik Maja

Michałkiewicz Olga

Borkowska Ariana

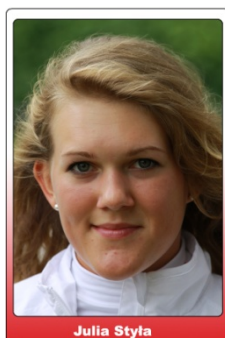
Klub

AZS AWF Kraków

AZS AWF Gorzów Wlkp.

AZS AWF Gorzów Wlkp.

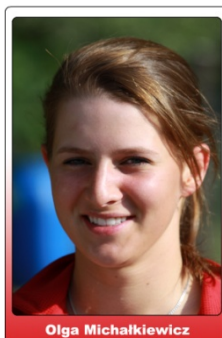
Tryton Poznań

Julia Styła

Maja Cylwik

Olga Michałkiewicz

Ariana Borkowska

Trenerzy klubowi:

Iwona Wójcik Pietruszka - AZS AWF Kraków

Piotr Basta - AZS AWF Gorzów Wlkp.

Patryk Majewski - Tryton Poznań

Trener prowadzący w reprezentacji:

Patryk Majewski

Zadanie wynikowe: do VI miejsca
Ostateczny wynik: VII miejsce

Do konkurencji zgłoszono 10 osad, a więc system rozgrywania konkurencji był identyczny jak w przypadku kilku innych konkurencji (dwójki podwójnej mężczyzn czy ósemki mężczyzn).

Polska czwórka oparta została o trzy zawodniczki młodzieżowej ósemki, która w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata zajęła szóste miejsce. Czwórka wzmocniona została zawodniczką A. Borkowską - dwukrotną srebrną medalistką Młodzieżowych Mistrzostw Świata w czwórce podwójnej. Niestety w Gravelines nasza czwórka nie zakwalifikowała się do finału. Swoje największe szanse zaprzepaściła w przedbiegu, w którym jeszcze na 250m przed metą płynęła na drugim, premiowanym awansem do finału miejscu, ale widać było, że wyraźnie słabnie i nie obroniła się przed finiszującymi Włoszkami. W przedbiegu nasza czwórka przegrała kwalifikacje o 0,9 sek., choć był to dopiero szósty rezultat obu eliminacji, a kolejne w tym samym wyścigu Holenderki końcowy rezultat miały tylko 0,21 sek. słabszy. Kolejny czas Kanadyjek był o wiele słabszy i wydawało się, że one nie będą liczyć się w ostatecznej rozgrywce. Niestety rzeczywistość w repasażu zweryfikowała brutalnie teoretyczne rozważania. Polki wprawdzie ruszyły po starcie do szaleńczego ataku, czas pierwszej pięćsetki miały lepszy od rywalk 2,3 sek., ale taka jazda okazała się dla nich zgubna, gdyż nie wytrzymały narzuconego przez siebie tempa. Na półmetku były już drugie, z najsłabszą drugą pięćsetką, a następnie 500m przed metą trzecie miejsce, aby ostatecznie przegrać aż 10 sek. do drugiego miejsca premiowanego awansem do finału. Nawet wspomniane Kanadyjki, zajmując trzecie miejsce pokonały Polki o 7,88 sek. Ten wyścig Polek był rozegrany całkowicie bez głowy.

Pozostał więc finał B, w którym do naszej czwórki uśmiechnęło się szczęście kosztem Kanadyjek. Na celowniku pierwsze wprawdzie były Kanadyjki o 3,59 sek. przed Polkami, ale zostały zdyskwalifikowane za próbę moczenia butów w łodzi przed wagą kontrolną po wyścigu. Pomijając ten wypadek nasze zawodniczki inaczej niż w repasażu ruszyły spokojniej ze startu. Po 500m przegrywały 1,13 sek., ale potem zdecydowanie zaatakowały, mając drugą i trzecią pięćsetkę najlepszą z całej stawki. Wyszły nawet 500m przed metą na prowadzenie. Niestety powtórnie nie wytrzymały narzuconego przez siebie tempa. Widać było wyraźnie braki wytrzymałościowe i niedotrenowanie w ostatnim okresie przed zgrupowaniem w Wałczu.

X. JEDYNKA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN LM1x

Nazwisko i imię

Kowalski Rafał

Klub

Gopło Kruszwica

Trener klubowy:

Kazimierz Naskręcki

Trener prowadzący w reprezentacji:

Piotr Buliński

Zadanie wynikowe: do VI miejsca**Ostateczny wynik:** X miejsce

Do Akademickich Mistrzostw Świata w tej konkurencji zgłoszono 18 skifistów. Rozegrano trzy przedbiegi, z których po dwóch pierwszych zawodników kwalifikowało się bezpośrednio do półfinałów, a następnie dwa repasaże, z których dla odmiany po trzech zawodników uzupełniło dwa półfinały. Z półfinałów po trzech pierwszych skifistów utworzyło finał A, pozostali finał B.

Polską reprezentował brat ubiegłorocznego srebrnego medalisty Uniwersjady w Kazaniu, obecnie trzeci zawodnik wioseł krótkich wagi lekkiej w naszym kraju. W związku z tym wiązano z nim spore nadzieje na dobry wynik, tym bardziej, że sam zawodnik zapowiadał, że chce nawiązać do osiągnięć starszego brata. R. Kowalski na wniosek klubu przygotowywał się pod okiem trenera klubowego do końca w Kruszwicy. Nie uczestniczył w zgrupowaniu przed mistrzostwami w Wałczu.

Polak w Gravelines wystartował trzykrotnie.

W przedbiegu zajął drugie, premiowane bezpośrednim awansem do fazy półfinałowej miejsce. Ale osiągnął dopiero dziewiąty rezultat trzech przedbiegów i uległ niemal 10 sek. Węgrowi, który w tegorocznych Mistrzostwach Europy Seniorów startował w dwójce podwójnej wagi lekkiej, zajmującej 10 miejsce. Nie stawiło to Polaka w dobrej sytuacji przed półfinałem.

W półfinale wyścig rozpoczął dobrze, płynąc trzy-czwarte dystansu na drugiej pozycji za Portugalczykiem (XVII miejsce w dwójce podwójnej wagi lekkiej w ubiegłorocznych Mistrzostwach Europy Seniorów w Sewilli). Jednak obu na ostatniej pięćsetce wyprzedzili dobrze finiszujący na nieco zasłoniętych od wiatru torach Niemiec i Brytyjczyk. R. Kowalski przegrał wejście do finału zdecydowanie. Uzyskał ósmy rezultat obu półfinałów, czyli miejsce, które teoretycznie dawało mu również końcowy rezultat w przedbiegach. Do awansującego z trzeciego miejsca w półfinale Portugalczyka stracił na mecie 5,04 sek.

Pozostał mu więc finał B i rywalizacja o siódme miejsce. W nim nasz skifista rozpoczął dobrze, przewodząc stawce przez trzy-czwarte dystansu, mając przy tym najlepsze czasy dwóch pierwszych pięćsetek. Ale w trzeciej pięćsetce już widać było, że wyraźnie słabnie. Miał dopiero czwarty czas trzeciej pięćsetki w całej stawce zawodników. Natomiast ostatni odcinek finiszowy to dramat zawodnika. Osłabł na tyle, że po kolei minęło go trzech kolejnych skifistów. Zajął ostatecznie czwarte miejsce w finale B, czyli łącznie dziesiąte. Zawodnicy, z którymi przegrywał w fazie eliminacyjnej w finale A zajęli kolejno pierwsze trzy miejsca: I miejsce - Niemiec, II miejsce - Węgier, III miejsce - Brytyjczyk.

Niestety trzeba stwierdzić, że zawodnik miał ogromne problemy z wytrzymałością. W obu wyścigach w półfinale i finale B nie wytrzymał wyścigów wydolnościowo w końcówkach dystansu.

XI. DWÓJKA PODWÓJNA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN

LM2x

Nazwisko i imię

Borchardt Przemysław
Drab Mateusz

Klub

AZS AWFIS Gdańsk
AZS AWF Gorzów Wlkp.

Trenerzy klubowi:

Piotr Buliński - AZS AWFIS Gdańsk
Piotr Basta - AZS AWF Gorzów Wlkp.

Trener prowadzący w reprezentacji:

Piotr Buliński

Zadanie wynikowe:

do VI miejsca

Ostateczny wynik:

X miejsce

Do tej konkurencji zgłoszono 14 dwójek. Rozegrano trzy przedbiegi, z których po trzy osady zdobywały kwalifikacje do dwóch półfinałów, a następnie jeden uzupełniający repasaż, z którego także trzy pierwsze czwórki kwalifikowały się do fazy półfinałowej.

Polska dwójka proponowana początkowo składała się z dwóch zawodników pierwszej reprezentacji na Mistrzostwa Świata Seniorów w ubiegłym roku - Miłosz Jankowski w dwójce, a Przemysław Borchardt w czwórce. Obie osady zajęły tam ósme miejsca. W tym roku niestety obydwie nie zakwalifikowały się do Mistrzostw Świata. W ostatniej chwili przed Akademickimi Mistrzostwami Świata kontuzjowanego M. Jankowskiego zastąpił reprezentant Polski w tegorocznych Młodzieżowych Mistrzostwach Świata w dwójce wagi lekkiej – Mateusz Drab.

W Gravelines nasza dwójka wystartowała trzy razy.

W przedbiegu zajęła trzecie miejsce, kwalifikując się tym samym bezpośrednio do półfinałów. Polacy osiągnęli dziewiąty czas trzech wyścigów eliminacyjnych, wyprzedzając jedną z dwóch zdecydowanie najstarszych dwójek tych mistrzostw – Australię. Polacy od startu do mety płynęli na trzeciej pozycji, mając też trzecie czasy poszczególnych pięćsetek. Do zwycięskich Francuzów stracili 18,30 sek., a nad Australią mieli 11,28 sek. przewagi, co samo oddaje poziom tego wyścigu.

W półfinale także polska dwójka „furory” nie zrobiła. Zajęła w nim bezapelacyjnie ostatnie miejsce, tracąc do pierwszego miejsca aż 31,85 sek. Do trzeciego czyli miejsca, które zapewniało awans do finału 26,05 sek., a do przedostatniej piątej dwójki 6,47 sek. Uzyskali przy tym dziesiąty rezultat obu wyścigów półfinałowych.

W wyniku takiego rezultatu stanęli na starcie finału B chyba sami niepewni końcowego rezultatu. Po pierwszym bardzo ostrożnym i słabym odcinku 500m (VI – ostatnie miejsce) zaczęli odrabiać nieco dystansu. Dopiero na końcu zdecydowanie zaatakowali, mając najlepszą z całej

stawki finiszową pięćsetkę. Zajęli w finale B czwarte miejsce, co dało im ostatecznie dziesiątę w końcowej klasyfikacji mistrzostw. Ulegli zwycięskiej osadzie w finale B – dwójce włoskiej 5,66 sek.

Należy mieć przypuszczenia, że zawodnicy mieli obawy, co do swojej wytrzymałości spowodowanej limitem wagowym, pożądanym w tej kategorii. Także ta osada wagi lekkiej mężczyzn, po czwórce bez sternika i jedynie całkowicie zawiódła nasze oczekiwania.

Trzeba zauważyć, że obecnie cała męska waga lekka przeżywa w polskim wioślarstwie spory regres. Najpierw żadna z osad nie zakwalifikowała się do Mistrzostw Świata Seniorów w Amsterdamie, a teraz osady tej grupy były ogólnie najsłabsze w akademickiej reprezentacji.

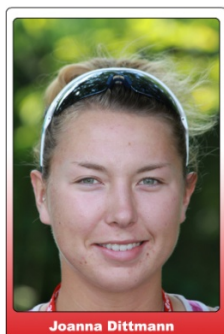
XII. JEDYNKA KOBIEC W1x

Nazwisko i imię

Dittmann Joanna

Klub

RTW Lotto Bydgoscia

Trener klubowy:

Michał Kozłowski

Trener prowadzący w reprezentacji:

Patryk Majewski

Zadanie wynikowe:

do VI miejsca

Ostateczny wynik:

Nie wystartowała w finale B

Do tegorocznych Akademickich Mistrzostw Świata zgłosiło się 11 skifistek. Rozegrano dwa przedbiegi, z których tylko zwyciężczynie awansowały bezpośrednio do finałów A. Następnie dwa repasaże, z których po dwie pierwsze jedynkarki go uzupełniały.

Polskę w tej konkurencji reprezentowała Młodzieżowa Mistrzyni Polski, wicemistrzyni Polski Seniorek skifie, a zarazem Młodzieżowa Wicemistrzyni Świata w czwórce podwójnej. Wydawało się, że to jeden z najmocniejszych punktów naszej reprezentacji w Gravelines. Tak prawdopodobnie by było, gdyby zawodniczka była zdrowa. Niestety J. Dittmann już na zgrupowaniu przed Akademickimi Mistrzostwami Świata chorowała i dalej przeziębiona była na mistrzostwach. Ta zawodniczka w ogóle nie powinna ze względów zdrowotnych przyjeżdżać. Jednak będący na zgrupowaniu lekarz dopuścił ją do wyjazdu i startu, co w konsekwencji poskutkowało nienaturalnie słabymi dwoma występami w przedbiegu i repasażu, a ostatecznie z finału B została wycofana. W przedbiegu Polka była czwarta ze stratą 21,56 sek. do pierwszego miejsca. Ostatecznie całą konkurencję wygrała Niemka Arnold – tegoroczna Wicemistrzyni Europy w czwórce podwójnej seniorek przed Czeszką Antosową – ubiegłoroczną brązową medalistką Młodzieżowych Mistrzostw Świata w dwójce podwójnej.

IV. UWAGI I WNIOSKI

1. Wystawiono w tym roku na Akademickie Mistrzostwa Świata najmocniejszą reprezentacją, złożoną z zawodniczek i zawodników uprawnionych do startu.
2. Po raz pierwszy za przygotowania do mistrzostw odpowiadał Polski Związek Towarzystw Wioślarskich, co spowodowało bardziej profesjonalne podejście zawodników do całości przygotowań oraz pominięto wiele kłopotów natury organizacyjnej.
3. Polska reprezentacja była największą reprezentacją startującą w tych mistrzostwach.
4. Zajęliśmy drugie miejsce w obu klasyfikacjach – medalowej i punktowej za także liczną i stosunkowo mocną reprezentacją Wielkiej Brytanii, w której wioślarstwo oparte jest głównie o sport uniwersytecki.
5. W Akademickich Mistrzostwach Świata nadal brak jest reprezentacji, których wioślarstwo bazuje niemal wyłącznie na klubach uniwersyteckich (np. USA).
6. W sytuacji, w której istnieje w Polsce specjalny program ministerialny Akademickich Centrów Szkolenia Sportowego, który między innymi w założeniu ma przygotowywanie zawodników do startu w Akademickich Mistrzostwach Świata powinno być problemem budowy pełnej i mocnej reprezentacji bez udziału zawodników – reprezentantów Polski na Mistrzostwa Świata Seniorów.
7. Niedopuszczalne są także odmowy ze strony członków ACSS udziału w budowaniu reprezentacji akademickiej na Akademickie Mistrzostwa Świata.
8. Był to bardzo dobry występ reprezentacji Polski, pozostawiający niestety w niektórych przypadkach opisanych w materiale pewien niedosyt. Trzy czwarte zgłoszonych osad zakwalifikowało się do ostatecznej rozgrywki o medale (8 na 13 konkurencji w finale A). Połowa osad zdobyła medale (6 na 13 konkurencji), a jedna-trzecia zdobyła medale złote (4 na 13 konkurencji).